

Preot conf. univ. dr. OCTAVIAN POP

---

---

**Biserica "Sfântul Ioan Gură de Aur"  
a Centrului de Reeducare Găești**

*• scurt istoric •*

Coperți: **EXACT** Timișoara

**ISBN 973-8453-50-X**

Preot conf. univ. dr. OCTAVIAN POP

Biserica  
“Sfântul Ioan Gură de Aur”  
a Centrului de Reeducare  
Găești

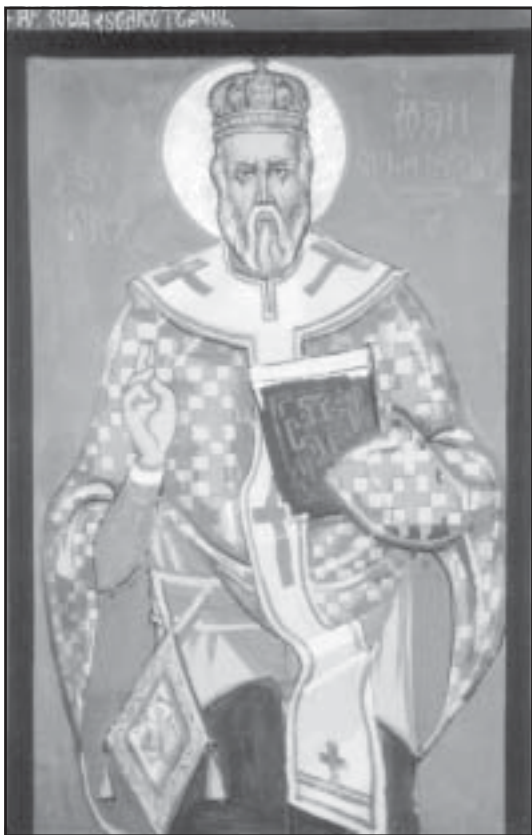
• *scurt istoric* •

Editura **WALDPRESS**  
Timișoara, 2004



**SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR,  
PATRONUL SPIRITUAL  
AL BISERICII  
CENTRULUI DE REEDUCARE  
GĂEȘTI - DÂMBOVIȚA**

Sfântul ierarh Ioan Gură de Aur, s-a născut în anul 344 în Antiohia. Tatăl său, Secundus, a murit curând și astfel a rămas orfan în grija mamei sale, Antuza. Aceasta, rămânând văduvă de la vârsta de 20 de ani, nu a mai vrut să se căsătorească a doua oară, tocmai ca să se poată îngriji de creșterea fiului său în frica lui Dumnezeu. Pe la anul 373, când Sfântul Ioan avea doar 29 de ani, poporul a dorit nespus de mult ca el să le fie episcop.



Din smerenie, el însă, nu a vrut să primească această înaltă cinste, retrăgându-se în pustia munților Antiohiei, unde a petrecut vreme de șapte ani (373-380) citind neconținut Sfânta Scriptură și alte cărți ale Sfinților Părinți. După cei șapte ani petrecuți în pustie, s-a întors în Antiohia, unde ajunge preot al bisericii și propovăduitor al cuvântului Domnului. Atât de frumos vorbea poporului, încât vestea lui s-a răspândit peste mări și țări și din mari depărtări creștinii alergau să asculte minunatele lui cuvântări.

La anul 397, pe când avea 53 de ani, a fost chemat să fie episcop al Constantinopolului. Și aici a predicat adevărul cu aceeași râvnă, dar și-a câștigat mulți dușmani, între care și pe ministrul Eutropius și pe împără-teasa Eudoxia. Aceștia până la urmă l-au alungat chiar din cetate.

Trecând prin momente grele, Sfântul Ioan s-a dus mai întâi în Armenia. Înainte de plecare și-a mângâiat poporul prin cele mai înălțătoare cuvântări, zicând: "Numai

acela este nefericit care vrea să fie”. “De ce să mă tem?” - zicea el. “De moarte? Viața mea e Hristos! Voi fi scos din țară? Gol am venit pe lume și gol trebuie să plec din ea! Dacă Domnul este cu mine, de cine să mă mai tem?”

Prietenii Sfântului Ioan l-au căutat și în Armenia, dorind să-i asculte frumoasele sale învățături. Acest lucru a făcut ca în anul 407, pe când avea 63 de ani, să fie izgonit din Armenia, la țărmul cel mai îndepărtat al Mării Negre, pentru a nu mai avea contact cu lumea și prietenii.

Moare însă pe drum, în ziua de 14 septembrie a anului 407, zicând cuvintele: “Slavă lui Dumnezeu pentru toate. Amin.”

După 31 de ani, în anul 438, trupul Sfântului Ioan a fost dus la Constantinopol și îngropat cu mare cinste. Iar mai târziu, l-au dus la Roma și l-au îngropat în Biserica Sfântului Petru. Pentru frumusețea cuvintelor sale se numește “Gură de Aur”.

De la el ne-a rămas și Sfânta Liturghie ce-i poartă numele și care se slujește



aproape în toate zilele anului dar și foarte multe scrieri.

Acesta este Sfântul Ioan Gură de Aur, purtătorul de grijă al Capelei Centrului de Reeducare Găești, prăznuit an de an la 13 noiembrie.



## **NOTIUNI DESPRE BISERICĂ**

Prin cuvântul Biserică, noi creștinii înțelegem două lucruri și anume:

a) comunitatea (societatea) tuturor oamenilor ce au crezut și cred în învățăturile Domnului și Mântuitorului Iisus Hristos și își trăiesc viața potrivit acestor învățături;

b) lăcașul anume clădit pentru a se putea aduna credincioșii, spre a se închina lui Dumnezeu.

Întemeietorul Bisericii (societății creștine) este însuși Mântuitorul, care s-a pogorât din cer, luând chip de om, numai ca să poată învăța pe oameni adevărata cale ce duce la mântuire.

Înainte de a se înălța la cer, Mântuitorul a dat celor unsprezece Apostoli următoarea poruncă: "Duceți-vă în lume și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza se va mântui, iar cine nu va crede, va fi osândit." (Marcu XVI, 15-16)

În ziua a cincizecea de la Înviere sau a zecea de la Înălțare, Mântuitorul a trimis asupra Sfinților Apostoli pe Duhul Sfânt, care s-a pogorât în "chipul limbilor de foc". Duhul Sfânt le-a dat apoi putere de a învăța în toate limbile și curaj de a mărturisi învățătura cea nouă în fața iudeilor și a păgânilor.

Prin predica rostită de Sfântul Apostol Petru, au crezut în Hristos și s-au botezat în ziua Pogorârii Duhului Sfânt, aproape 3000 de oameni. Aceștia au format prima comunitate creștină mai numeroasă. De aceea, ziua Cincizecimii (Rusaliilor), este socotită ca zi a întemeierii Bisericii Creștine.



## **BISERICA - LĂCAȘ DE RUGĂCIUNE**

Dumnezeu este duh și se află pretutindeni, deci ne putem închina Lui oriunde - așa ne spune învățătura creștină. Totuși este nevoie și de lăcașuri anume pentru rugăciune, de biserici, pentru ca oamenii, când sunt mai mulți adunați la un loc ca să se roage, să-și amintească mai ușor că sunt fiii aceluiași Tată ceresc și că sunt frați între ei, astfel devenind mai buni, mai dreți și mai iertători unii față de alții.

Pe lângă aceasta, picturile de pe pereți și serviciile dumnezeiești publice, cu cântările lor, înalță pe om cu sufletul la

Dumnezeu, lucru la care cu greu se ajunge când omul se roagă în singurătate.

Bisericile se construiesc de obicei în două forme: de corabie și de cruce. Cea dintâi închipuie corabia și înseamnă că Biserica este corabia în care se mântuiesc sufletele; iar cea de-a doua închipuie crucea Domnului și înseamnă că prin Biserică se înving piedicile ce stau în calea mântuirii, după cum și Mântuitorul a biruit pe cruce moartea și diavolul.

Orice Biserică este formată din trei părți: altarul, naosul și pronaosul.

**ALTARUL** este partea cea mai dinspre răsărit a bisericii, în care stau preoții slujitori când slujesc. El este cu puțin mai înalt decât restul bisericii. În mijlocul lui se află o masă numită "Sfânta Masă", pe care se oficiază Sfânta Liturghie. Pe "Sfânta Masă" stă așezat un "Antimis", pe care este imprimată Îngroparea Domnului și cei patru Evangheliști. Tot pe "Sfânta Masă" este un "Chivot" în care se găsește

o cutie unde se păstrează Sfânta Împărtășanie pentru bolnavi, apoi se mai găsește Sfânta Evanghelie, Crucea pentru binecuvântare și mai multe sfeșnice pentru lumânări.

**NAOSUL** este partea de mijloc a bisericii, în care stau credincioșii la rugăciune. El se desparte de altar printr-un perete de cărămidă, ori de lemn, acoperit în întregime de icoane, numit catapeteamă sau tâmplă.

Catapeteama are patru uși. Ușa din dreapta și stânga se numesc uși diaconești, iar cele două de la mijloc se numesc uși împărățești, pentru că pe ele intra în vechime împăratul ca să se împărtășească.

Printre icoanele de pe catapeteamă găsim chipul Mântuitorului și al Maicii Domnului, așezate de o parte și de alta a ușilor împărățești, Sf. Mucenic și Arhidiacon Ștefan, Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil, pictați pe ușile diaconești (stânga,

dreapta), crucea pe care a fost răstignit Mântuitorul etc.

Pe pereții naosului se pictează chipurile celor mai însemnați sfinți mucenici, apoi Nașterea, Învierea, cei patru Sfinți Evangheliști (Matei, Marcu, Luca și Ioan), iar pe plafonul turlei, chipul lui Dumnezeu Tatăl, ori al lui Iisus Hristos (Pantocrator).

În naos se mai găsesc și sfeșnice pentru lumânări, un policandru cu mai multe brațe, două tetrapoade pe care stau: icoana sfântului zilei și icoana hramului pe care le sărută credincioșii când vin la Biserică, tronul sau jilțul arhieresc, strănile cântăreților și alte străni.

**PRONAOSUL** este partea din față când intrăm în Biserică. La unele biserici el este despărțit de naos printr-un perete, la altele prin coloane, iar la altele nu este despărțit deloc.

Pe pereții lui se pictează chipuri de femei cuvioase, ca semn că aici este locul unde trebuie să stea femeile când vin la

Biserică. Pe peretele de apus, de o parte și de alta a ușii, se pictează chipurile ctitorilor bisericii și ale ierarhului din zilele când s-a târnosit (sfințit) Biserica.





**BISERICA  
"SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR"  
DE LA CENTRUL  
DE REEDUCARE GĂEȘTI,  
JUDEȚUL DÂMBOVIȚA**

**A. SCURT ISTORIC**

Domnul nostru Iisus Hristos a spus despre Biserică: "Casa mea, casă de rugăciune se va chema la toate neamurile". (Marcu XI, 17)

Biserica este Casa Domnului unde El stă pe tronul ceresc, în Sfântul Altar, pe Sfânta Masă, în pâinea și vinul Sfintei Împărtășanii. Îngerii, în chip nevăzut, înconjoară Biserica și raze de tainică lu-

mină cerească răsar din măreția sfântului lăcaș.

Soarele nicicând nu ni se pare mai frumos, mai plin de măreție și mai strălucitor, ca atunci când răsare dintr-un nor întunecat. Nici primăvara nu e mai dorită și mai plăcută decât atunci când vine după o iarnă grea geroasă și îndelungată.

Zidirea Bisericii "Sfântul Ioan Gură de Aur" a Centrului de Reeducare Găești, a reprezentat și va reprezenta pentru totdeauna o bucurie pentru cei aflați aici (minori, minore și deținuți), dar și o alinare a suferințelor sufletești ale acestora.

La 12 iunie 1997, într-o zi de joi, pe la orele prânzului, se punea piatra de temelie a Bisericii, ce urma să poarte numele celui mai mare ierarh al creștinătății, Sfântul Ioan Gură de Aur. La acest eveniment unic din istoria Centrului de Reeducare Găești a participat Întâistătorul de atunci al Bisericii Dâmbovițene, Înalt Prea Sfinția Sa Dr. Vasile Costin, Arhiepiscopul Târgoviștei,

care a și oficiat slujba de sfințire a locului numit "ÎN TRANZIT", înconjurat de un însemnat sobor de preoți și diaconi, asistat de cadrele militare și civile în frunte cu Colonel Dr. Ion Gârleanu, director al C.R. Găești în vremea aceea, precum și de întregul efectiv de minori, minore și deținuți al unității. Ca prin minune, în acest loc, după numai trei luni de zile (12 septembrie 1997) avea să răsară Biserica "Sfântul Ioan Gură de Aur".

Slujba oficiată de Chiriarhul locului și de preoți ce au făcut parte din sobor, a răsunit sub bolțile cerului, cu ecouri ce s-au pierdut apoi în cupola inimilor iubitoare de Biserică și de Hristos.

Din cauza timpului nefavorabil lucrările de construcție au început în ziua de 5 iulie 1997. Întreaga construcție a bisericii a fost realizată din cărămidă și bolțari, cu ziduri groase de aproximativ 30 cm. Ferestrele, în număr de 12, sunt înguste; turla e înaltă și zveltă; cupola turlei e în formă de bulb de ceapă, o îmbinare a stilului bizantin cu

cel slav, iar întreg acoperișul este din tablă zincată.

Biserica este destul de masivă, cu planul în formă de navă ușor treflată și cu doi contraforți la naos. Tavanul este drept, ușor rotunjit la pereții laterali și este confecționat din lambriuri de lemn.

În arhitectura acestui lăcaș s-a realizat o îmbinare a stilului bizantin cu elemente din arta populară, având pridvorul tot deschis. Naosul și pronaosul sunt unite, înlăturându-se astfel zidul despărțitor.

Suprafața Bisericii "Sfântul Ioan Gură de Aur" este de aproximativ 163 mp. Ea are 20 m lungime, 8 m lățime și 4,5 m înălțime. Cu toate acestea, armonia construcției conferă o impresie de monumentalitate și prestigiu. Biserica a fost ridicată atât din contribuția cadrelor militare, cât și a celor civile. Prima donație făcută pentru ridicarea sfântului lăcaș a fost cea a Preotului Capelan Octavian Pop, în sumă de 3.000.000 lei, la data de 6

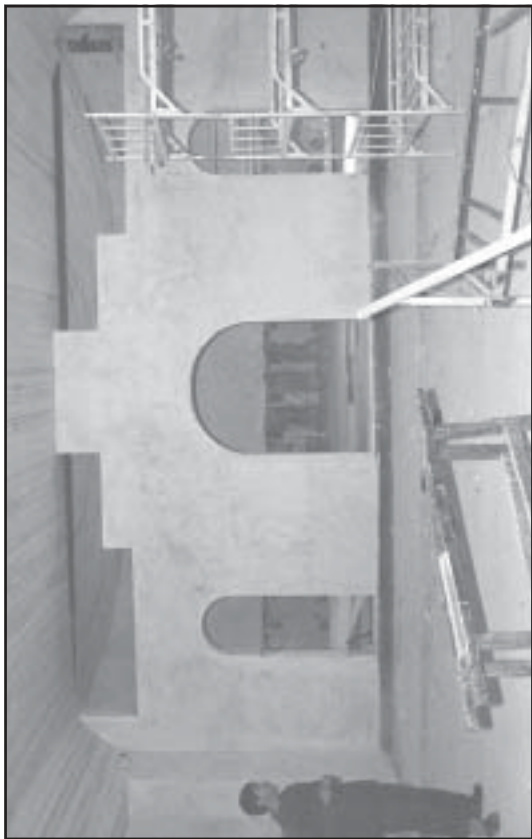
februarie 1996. Edificiul construit, este unic în felul său, ca formă și stil, de aceea toți cei care vizitează Centrul de Reeducare Găești, rămân impresionați de sfântul lăcaș, care veghează mereu la respectarea preceptelor moral-creștine de către cei aflați aici, pentru ispășirea unor pedepse mai mari sau mai mici.

Lucrările de construcție a acestui edificiu au fost conduse de lt. col. Marin Nicolae; proiectul și partea tehnică a lăcașului au fost realizate de tehnicianul constructor Sandu Cornel, iar pictura, de profesorul Horia Cernău din Târgoviște, ajutat de doi deținuți majori de la Penitenciarele Gherla și Mărgineni.

Pentru construirea acestui sfânt lăcaș nu s-au alocat bani de la bugetul de stat, Biserica fiind ridicată prin munca deținuților și minorilor, sub directa supraveghere a subofițerilor Maxim Ion Vasile, Florea Ionel și Pandeloiu Cosmin.



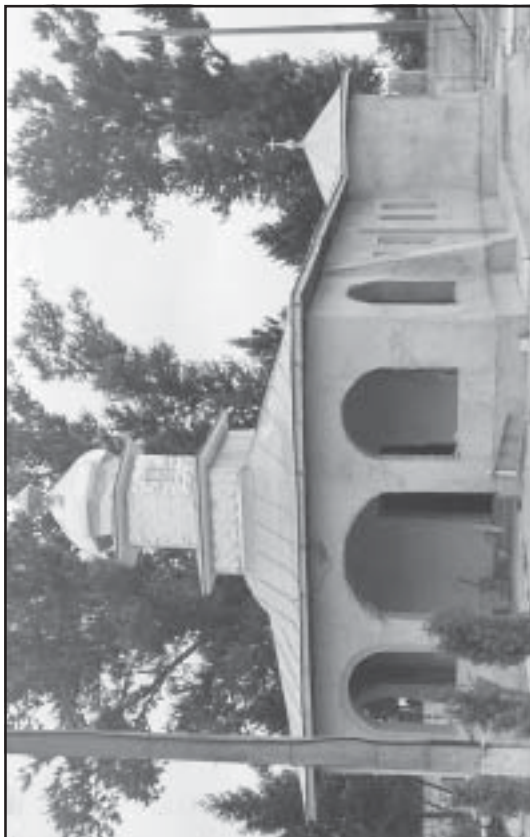


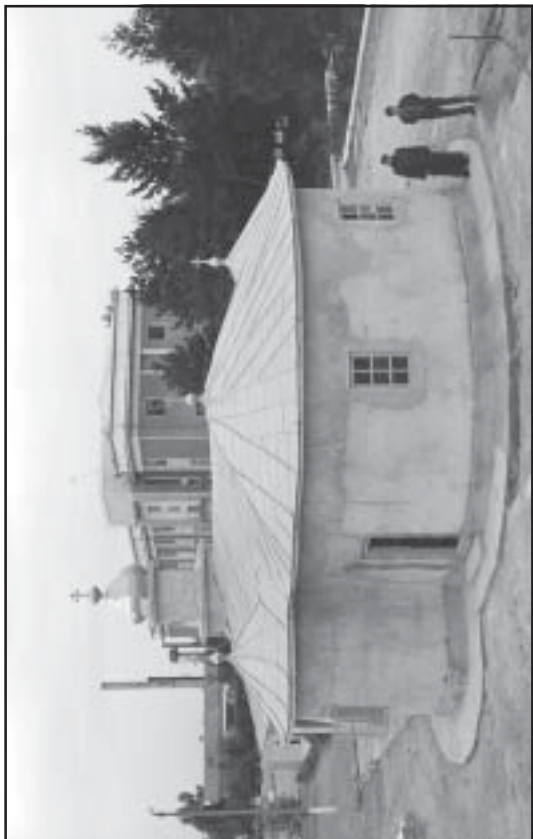
















*Biserica "Sfântul Ioan Gură de Aur"*

---









## B. PICTURA BISERICII

Chiar *deasupra intrării* în Biserică ne întâmpină imaginea **Sfântului Ioan Gură de Aur, Patriarhul Constantinopolului**, dând binecuvântarea acestui bastion al ortodoxiei, rămas neclintit prin puterea credinței ortodoxe, chiar după ce, formal, porțile cetății păreau să se fi deschis în fața semilunii.

În *partea stângă* a pridvorului bisericii se poate vedea imaginea iadului, o compoziție închisă pe a cărei convergență se regăsesc păcatele capitale incriminate de dogma ortodoxă, gama cromatică foarte restrânsă în dominanța de roșu, sugerând văpaia gheenei și scrâșnitul dinților. În *partea dreaptă* este pictată grădina raiului, compoziție deschisă ascendentă, gama luminoasă, atât sensurile ritmului compozițional, cât și cromatica amplificând gloria lui Hristos și șansa mereu existentă a mântuirii.

Intrând în Biserică, la *dreapta*, pe perețele din spate al naosului, ușa e flancată stânga-dreapta de triptice legate de viața Mântuitorului; dreapta conținând în registrul superior: **Buna Vestire și Nașterea Domnului**, iar în registrul inferior: **Întâmpinarea Domnului**. În stânga, pe registrul superior se află scena **Intrării Domnului în Ierusalim și Învierea Domnului**, iar în registrul inferior, **Pogorârea Duhului Sfânt**. Toate cele șase scene converg într-un ciclu ce se vrea o cuprindere a unor momente de referință din viața Mântuitorului. Compunerea scenelor este dictată de arhitectura lăcașului, iar cromatica cu dominanța de brun și albastru se vrea o legare de tehnica picturii bizantine specifice Țării Românești, atât prin nuanțele teroase, cât și prin rapelurile de albastru. Pe același perete, *în dreapta și în stânga* ușii se află portretele ierarhilor noștri: Prea Fericitul Părinte Teoctist Arăpașu, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române și regretatul Arhiepiscop al Târgo-

viștei, Dr. Vasile Costin, însoțite de imaginile unor biserici românești, iar deasupra ușii dăltuite sobru în stejar stă scrisă pisania care prezintă succint pe cei ce au trudit întru ridicarea și împodobirea sfântului lăcaș.

Pereții largului naos conțin programul iconografic consacrat unui asemenea spațiu, în locurile dintre ferestre întâlnind succesiunea marilor mucenici, mucenice, cuvioase și imaginile celor patru sfinți evangheliști, succesiune încheiată prin două tablouri mai mari conținând reprezentări ale **Sfântului Prooroc Ilie Tezvi-teanul**, iar vis-a-vis de acesta, imaginea **Sfinților Apostoli Petru și Pavel**, patronii spirituali ai penitenciarelor românești.

În cele două abside laterale, tematica iconografiei consacrată unor asemenea spații se conjugă cu două scene alese în mod special și inspirat, dată fiind destinația acestui lăcaș. Astfel, una din abside alătură imaginea **Sfântului Apostol Petru în închisoare**, imaginea săvârșirii **Botezului**

**Domnului** de către Înaintemergătorul Ioan, cealaltă absidă alăturând imaginea prinderii **Sfântului Apostol Pavel** cu imaginea **Înălțării la cer a Mântuitorului**; ambele alăturări duc la ideea mântuirii prin ispășire și se vor a fi o suplimentară lecție de morală creștină adusă celor aflați în detenție și se vor închina în acest dumnezeiesc lăcaș. Pe stâlpii absidelor întâlnim imagini ale unor cuvioși și mucenici, printre care și imaginea **Cuviosului Nicodim de la Tismana** și a **Sfântului Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava**. Catapetesma bisericii, ea însăși o structură murală compactă în care se traforează armonic deschiderile cu arc în plin centru al ușilor diaconești și a ușilor împărătești, conține icoanele cu imaginea **Maicii Domnului** și a **Domnului Iisus Hristos**, deasupra cărora, într-o alegorie inspirată și de arhitectura particulară a zidăriei tâmplei, doi îngeri flankând ușile împărătești, ne ridică privirea spre Sfântul Potir și imaginea **Cinei celei de Taină**, cină ce prevestește răstig-

nirea, care domină apoteotic acest ansamblu piramidal.

Deasupra ușilor diaconești se află în medalioane portretele Sfinților Apostoli, iar în laterala acestor uși se află portretele **Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur**, patronul spiritual al acestei biserici și ale **Sfântului Ierarh Nicolae**, arhiepiscopul cel atât de îndrăgit de copii, fiind în același timp pe cât de necruțat, pe atât de blajin.

Trebuie spus că, potrivit programului iconografic clasic, ușile diaconești sunt "străjuite" de **Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil**, iar ușile împărătești se constituie într-un diptic ce ne readuce în minte Buna Vestire pe care o întâlnisem și pe perețele de la intrare. La frumusețea picturii se adaugă și ingeniozitatea lucrării acestor uși de către deținuții unității, uși proporționate armonios cu deschiderile cărora le-au fost destinate și ale căror batante sunt un simbol al șansei mântuirii, fiind așa cum, cu plastică sensibilitate, le definea Constantin Noica: "*cu o închidere spre o deschidere*".

Sfântul Altar ne propune o gamă cromatică mai luminoasă, în care arabescul liniar al motivelor florale se leagă și mai mult de stilul românesc consacrat, de decorare a unui asemenea spațiu. Absida altarului conține imaginile celor **Trei Sfinți Ierarhi Vasile, Grigorie și Ioan**, un triptic semnificativ din viața **Sfintei Fecioare Maria, Nașterea, Intrarea în Biserică și Adormirea** (la cea din urmă scenă regăsindu-se un element alegoric caracteristic Voronețului, Suceviței, Humorului etc., prin necredinciosul sancționat de Arhanghelul Mihail), imaginea celor doi mari Voievozi proaspăt canonizați de Biserica Ortodoxă Română, **Constantin Brâncoveanu și Ștefan cel Mare**, registrul superior conținând și o Madona Platitera, care ar fi trebuit să decoreze bolta inexistentă a altarului. Tot aici întâlnim imaginea a două nișe care localizează virtual proscomidiarul și diaconiconul.

Extradonul altarului, spațiu de obicei nepictat, este aici exploatat cu ingenio-

zitate. Întâlnim aici pe **Sfinții Mucenici Teodor Tiron și Teodor Stratilat, Sfinții Împărați Constantin și Elena, Sfânta Treime și Iisus Hristos, Pantocratorul**, veghind la săvârșirea sfintei slujbe și binecuvântându-i pe cei ce cu *"evlavie și frică de Dumnezeu"* vor sluji în acest sfânt lăcaș.































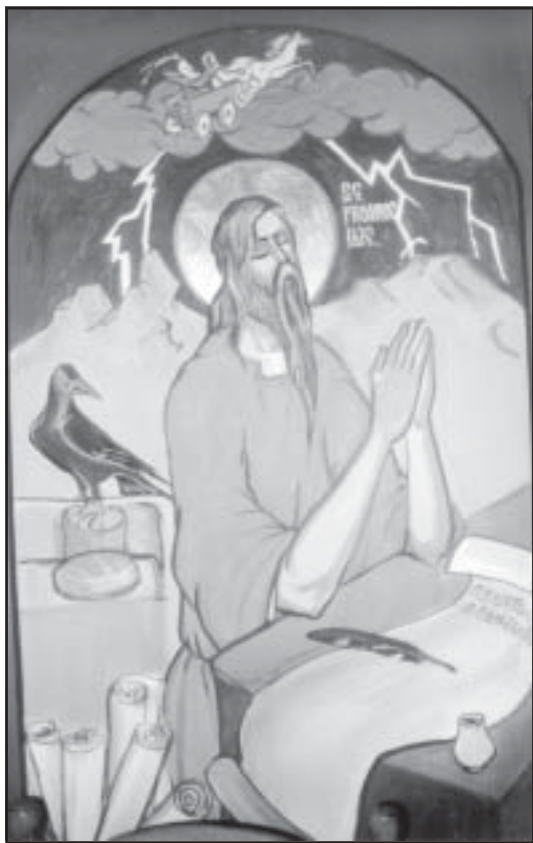
























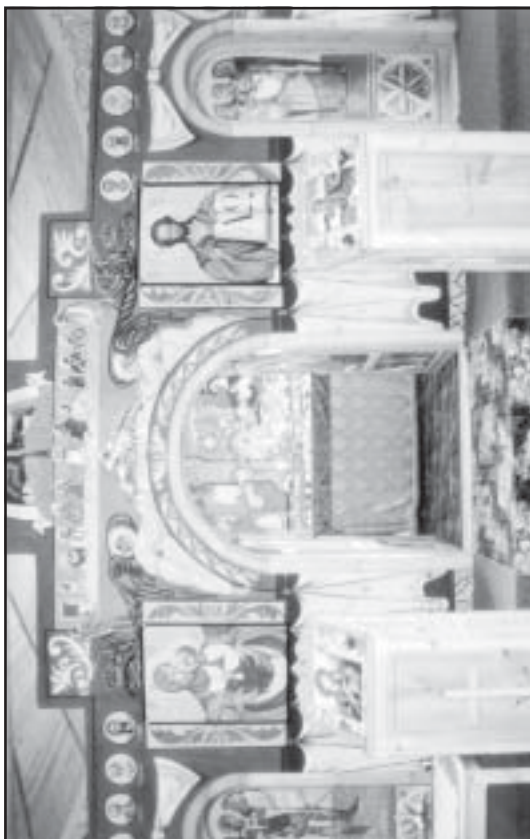












**C. HRISOVUL BISERICII AȘEZAT LA  
TÂRNOSIRE ÎN MASA SFÂNTULUI  
ALTAR, DE CĂTRE REGRETATUL  
ARHIEPISCOP AL TÂRGOVIȘTEI DR.  
VASILE COSTIN**

*"Cu vrerea Tatălui, cu lucrarea Fiului și săvârșirea Sfântului Duh, ridicatu-s-a această Sfântă și dumnezeiească Biserică din temelie, în zilele arhipăstoririi Prea Fericitului Părinte Teoctist, Patriarhul României, sub ocârmuirea și păstorirea Înalt Prea Sfințitului Părinte dr. Vasile Costin, Arhiepiscop al Târgoviștei și cu osârdia Prea Cucernicului Părinte Capelan Octavian Pop și al Domniei Sale, Domnului Colonel Ion Gârleanu, Director al Centrului de Reeducare Găești, județul Dâmbovița.*

*Și s-a înălțat acest Sfânt Jertfelnic în luna lui iunie și s-a săvârșit în luna lui septembrie, în anul mântuirii 1997, spre lauda și cinstirea Sfântului Părinte al nostru Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constan-*

*tinopolului. Celor ce vor aduce rugăciune înaintea sa, să le fie spre îndreptare și mântuire.*

*S-a târnosit și întărit prin arhieresc hrisov această Biserică, azi 13 noiembrie 1997, în cinstea Sfântului Ioan Gură de Aur și întru slava Sfintei și Celei de o Ființă și de viață Făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin."*

*L.S.*

*Semnează:  
Dr. Vasile Costin  
Arhiepiscopul  
Târgoviștei*

*Semnează:  
Preot Capelan  
Octavian Pop  
și soborul de preoți  
slujitori*

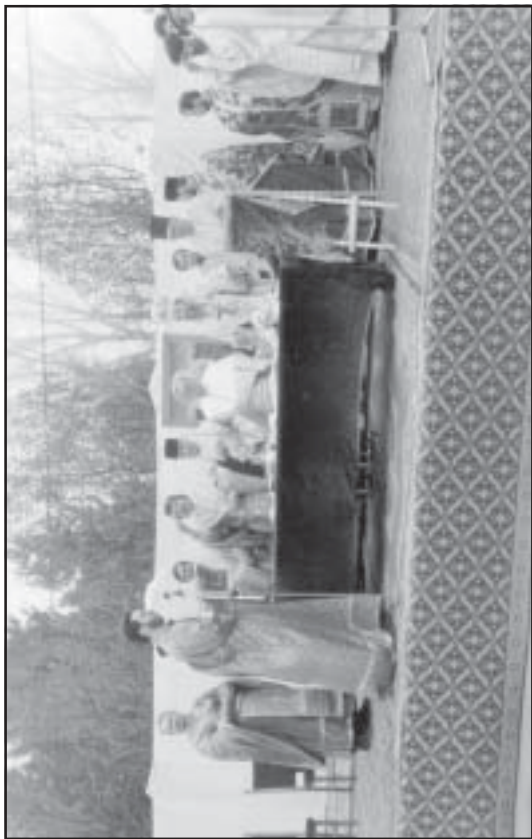
















## D. PISANIA BISERICII SCRISĂ DEASUPRA UȘII DE LA INTRARE, CE PREZINTĂ SUCCINT PE TOȚI CEI CARE AU OSTENIT LA RIDICAREA SFÂNTULUI LĂCAȘ

*"În numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, s-a pus piatra fundamentală a Bisericii Centrului de Reeducare Găești, cu hramul "Sfântului Ioan Gură de Aur" în anul 1997, de către Înalt Prea Sfințitul Dr. Vasile Costin, Arhiepiscopul Târgoviștei, întru Slava lui Dumnezeu cel Atotputernic, pentru fericirea și mântuirea celor ce cu frica lui Dumnezeu, cu credință și dragoste vor intra și se vor închina într-înșa. Lucrările de construcție au început la 5 iulie 1997 cu aprobarea d-lui Ministru Secretar de Stat al Justiției, prof. Univ. Dr. Dorin Clocotici și Preot Capelan General Căpitan Adrian Mărginean, prin stăruința Directorului Centrului, Colonel Ion Gârleanu și a Preotului Capelan Octavian*

*Pop și cu aportul direct al cadrelor, minorilor și deținuților unității. La 16 septembrie 1997 au început lucrările de pictură în tehnica Tempera Al Secco, fiind executate de prof. Horia Cernău din Târgoviște și deținuții Marius Pop și Radu Emilian. La 13 noiembrie 1997, s-a făcut târnosirea Bisericii de către Înalt Prea Sfințitul Dr. Vasile Costin, constructor al lăcașului fiind tehnicianul Sandu Cornel."*

\*

\*

\*

Se cuvine, deci, să dăm slavă lui Dumnezeu, care ne-a îndemnat să ne îndreptăm pașii pe drumul împlinirii mesajului Său de apropiere, încredere și dragoste, spre a ne întâmpina frățește unii pe alții la acest sfârșit de mileniu doi, dar și a speranței de mai bine și de întâmpinare a tot ceea ce Dumnezeu ne va trimite după datina străbună.



































## **CUPRINS**

Sfântul Ioan Gură de Aur, patronul spiritual al Bisericii Centrului de Reeducare Găești - Dâmbovița .....	5
Noțiuni despre biserică .....	10
Biserica - lăcaș de rugăciune .....	12
Biserica "Sfântul Ioan Gură de Aur" de la Centrul de Reeducare Găești - Dâmbovița .....	17

